

వకాసాల్లిత్రి కాలిలకేజు

"....."
"బోయింగ్ 747 ఆకాశంలో ఎన్ని అడుగుల ఎత్తులో ఎగురుతుంది....?"

మూడేళ్ళనుండి ఎన్నో యింటర్వ్యూలకు హాజరవుతూ యిలాంటి పిచ్చి ప్రశ్నలతో విసిగి వేసారిపోయిన శేఖరానికి ఎలాంటి జవాబు లీయాలోకూడ తెలుసు.... కాని తనకు వుద్యోగం అవసరం.... సార్ : నేను మూడేళ్ళ క్రితం ఎమ్. కాం ఫస్ట్ క్లాసులో పాసయ్యాను. మీరు 'నల్లకు' మీదిగాని, ప్రస్తుత రాజకీయ తదితర పరిస్థితుల గురించిగాని అడగండి సార్ :.... అంతేగాని యిలాంటి ప్రశ్నలతో.."

"చూడు మిస్టర్ : ఇది యింటర్వ్యూ.... : 'ఎలాంటి ప్రశ్నలీయాలో నాకు తెలుసు.... తెలిస్తే జవాబులు చెప్పు.... నీవు చేయబోయే యీ క్లార్కు వుద్యోగానికి ఎలాంటి అర్హత

■ "అట్లాంటిక్ సముద్రం ఎంతలోతు ?"
"....."
"జూన్ మాసంలో హిమాలయాలమీద వుష్టోగ్రత ఎంత ?..."

"....."
"ఆదివారం నాడు విజయవాడ నుండి బయల్దేరే కృష్ణా ఎక్స్ ప్రెస్ కు ఎన్ని బోగీలుంటాయి ?...."

యిందాలో మాకు తెలుసు...."
"అ-కాద్పార్ : నేను చెప్పేది వినండి...."
"అనవసరం.... అయినా నీవు హరిజనుడివా ?...."

"....."

"గిరిజనుడివా ?"

"....."

"పోనీ వెనకబడిన తరగతికి...."

"....."

"ఒక్క పస్తుక్లాసు తప్ప నీదగ్గర ఏ అర్హత ఉన్నాయని యీ వుద్యోగాన్ని యీయమంటావు....? ఎక్కడైనా అనుభవం...."

"లేదండీ, మూడేళ్ళనుండి ప్రతి యింట ర్యూకు వెళ్ళడమే నా అనుభవం....!"

"సారీ, మిస్టర్ !! మీరెక్కొచ్చు...."

"సార్, యీ వుద్యోగమొస్తుందని ఎంతో నమ్ముకున్నాను.... దయచేసి కనికరించండి.... మీ నాన్న ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుని బ్రతుకు తున్నారు సార్.... ప్లీజ్...."

"వుల్లారావ్, ఇతణ్ణి బయటకి తీసేకెళ్ళు.... ఇంకొకరిని రమ్మని చెప్పు....", అంటూ ఆపీ వరు ఇంటర్యూ ఫైర్స్ లోకి దూరిపోయాడు....

"సార్, సార్ !!"

"తాళంలేదు స్వామీ, అయ్యగారు చెప్పారంటే అంతే... పద పద..." అంటూ శేఖరాన్ని ఆ గదినుండి బయటకు లాక్కొచ్చేశాడు వుల్లారావ్....

ఏమిటిదంతా? ఎందుకిలా జరుగుతోంది? ఏచ్చి ప్రక్కలతో వేదించడమేనా? తను చదువుకున్న చదువుకు, తను పిలవబడిన వుద్యోగానికి యీ లాంటి యింటర్యూలు ఎలాంటి న్యాయం చేశారుస్తాయి...?

ఏదో యింటర్యూ అంటూ పెట్టి, వచ్చిన వాళ్ళను తలా తోక లేని ప్రక్కలడిగి, ఆ కొద్ది సేపు వాళ్ళను ఏడ్పించి ఒట్టచేతులు చూడక మేనా?

అట్టి కేసుకోలాట, ఏదో చూడంగా దమ్ము గుంజుటం ఓ పెద్ద వ్యాపారమయింది ప్రస్తుతం.... ఆ దమ్ము వెనకాల ఎంతమంది నిరుద్యోగుల కన్నీళ్ళున్నాయి....?

కులం, మతం, ధనం, వక్షసాతం యివి తన్ను ఓడిస్తున్నాయి. కూడేళ్ళనుండి.... ప్రజ్

యింటర్యూ కూడ తను నెగ్గుతానని ఎంతో మానసిక బలం ఉండే మొదట్లో.... ఉద్యోగం ఎండమావిలా తయారయింది.... ప్రపంచంలోని అన్ని దుష్టశక్తులూ ఏకమయి తన్ను నిరుద్యోగిగా చిరకాలంగా వుండాలని ఆశీర్వదిస్తున్నాయి....

ఈ రోజు వుదయం చెట్టుకింద చిలక జోన్యంకూడ చెప్పింది... తనకు యీ ఇంట ర్యూలో బాగా చేస్తాడని, వుద్యోగం అంటూ తప్పక వస్తుందని.... తనెంతో ఈ జోస్యాన్ని విశ్వసించాడు.... మానసికంగా బలవంతుడయ్యాడ కాని.... ఓడిపోతున్నాడు... భగవంతుడు తననెందుకు హింసిస్తున్నాడు? ఏ తప్పు చేశానని? అగ్ర కులంలో పుట్టడం తప్పా? ఏ హంజన, గిరిజన, వెనుకబడిన జాతుల్లో తనెందుకు పుట్టలేదు.... కులప్రాతిపదికపై, రిజర్వేషన్ల మూలంగా కనీసం ఓ చిరుద్యోగమైనా సంపాదించలేకపోయాడు. ఈ ప్రభుత్వం.... యీ సమాజం ఎందుకింత నీచంగా చూస్తోంది నిరుద్యోగాన్ని.... ఎంతో బాధపడిపోతున్నాడు శేఖరం....

ఆ రోజు బియ్యం కొనడానికి వున్న మూడు రూపాయల్ని తెచ్చుకున్నాడు....

బిస్సు టికెట్లుకుగాను, చిలక జోస్యానికి గాను రెండు రూపాయలు ఖర్చయ్యాయి....

ఉదయం పదిగంటలకన్న యింటర్యూ, మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు మొదలయ్యింది....

అకలితో కడుపులో ప్రేగులు మెలి తిరుగుతున్నాయి....

తను ఎం. కాం పాసుకావడం తండ్రి తను చేస్తున్న వుద్యోగం నుండి రిటైరు కావడం ఒకేసారి జరిగాయి.... ఆ రోజునుండి తల్లి దండ్రులకు ఓ గుడిబండలా తయారయ్యాడు.... తండ్రి రాజారావు ఏదో వుద్యోగం చేశాడన్న మతేగాని ఓ ఎర్రకాబీ కూడ వెనకయ్యే లేకపోయాడు.... తను చదువుకు చేసిన అప్పులకు, వడ్డీ తీర్చడానికి అతడి సంపాదనంకా

జత

"నువు రమ్మ దగ్గర తీసుకున్న అప్పు వసూలుకు అతని ఓ జత చెప్పలు అరిగిపోయాయిటగా" అడిగాడు రంగనాద్, అపారావుని.

"అతన్ని తప్పించుకోడానికి నాకు రెండు జతలు అరిగాయి" చెప్పాడు అపారావు.

-కె. శ్రీకృష్ణ (హనుమంతుడ)

ఖర్చయిపోయింది....

చీ, చీ!! యీ యింటర్యూవల్ల యింట్లో అందరూ వుపవాసముండాల్సివస్తుంది....

'టీ' కాగుదామనుకున్నాడు శేఖరం.... కాని వున్న ఒక్కరూపాయతో యింటికి తిరిగి బిస్సులో వెళ్ళాలి...

కనీసం మంచినీళ్ళతో పొట్ట నింపుదామనుకున్నాడు శేఖరం.... ముందుకు కదిలాడు.... "బాబూ!"

తిరిగి చూశాడు శేఖరం....

ఎదురుగా వుల్లారావ్!.... చేతిలో సిగరెట్.... నోట్లో కిళ్ళి....

"అప్పట్నుంచి చూస్తున్నా బాబూ మీ వాల కాన్ని...ఎంతో యిదయిపోతున్నారు.... గొప్ప చదువులు చదవటమేకాదు... బాబూ: దానికి తగ్గట్టు యింగితజ్ఞానం కూడా వుండాలి.... ఆ ఆపీనరు బాబు దబ్బుతినే మనిషి.... ఓ బదువేలు వదేయండి.... ఒక్క నిమిషంలో మీ చేతికి ఆర్డరు తెచ్చిస్తా..." అంటూ వుల్లారావు ఒక్కసారి ఖాండ్రించి వుమ్మేశాడు.... "బదువేలా?" అంటూ విస్మయంగా ప్రశ్ననేకాడు శేఖరం....

"నీ కిచ్చే వుద్యోగాన్ని బట్టి రేటు... ఇదే ఆపీనరు ఓ ఇరవైవేలు ఖర్చుపెట్టి తను ఆ ఉద్యోగాన్ని సంపాదించాడు.... అందుకనే దమ్మును లంచంగా వుచ్చుకొని వుద్యోగాల్ని అమ్మేయటం తెల్పిందా?...." శేఖరం తలావలేడు.... ఎంత సులభంగా చెప్పాడు వుల్లారావు.... తను దగ్గర బదువేలు కాడుకవా బదు చూపాయల్లేవే: మరెలా?.... నాన్నగారికి చెప్తే

పనుయంకూడా లేదు.... వెంటనే బయల్దేరి పరబ్రహ్మాంగార్ని కలవాలి.
తనెప్పుడో ఓ వారపత్రికలో తదిందికూడాను. ఓ కిడ్నీని ఎవరికైనా
అసారోగ్య దృష్ట్యా అవసరమెచ్చినవారికి యీవచ్చునని, యిచ్చిన
వారికి ఏలాంటి యిబ్బందులు వుండవనిరాకారు. కారీరకంగా పర్యాలేదు.

కలం స్నేహం

కాకారావు కలం స్నేహం కోసం ఇలా రాశాడు.

“నాకు నడకడం, తినడం, నిద్రించడం, అవసరమైతే పరిగెత్తడం, కళ్ళతో చూడడం, చెవులతో వినడం హాబీలు”

-వి. రత్నశిఖామణి (చేటకూరు)

....పాపం ఆయన ఎక్కణ్ణించి తెస్తాడు...” ఎవరిస్తారు? ఏం చూసి? వున్న పెంకుటిల్లు కూడ రేపో, మాపో మార్వాడికి చెందుతుందో? మరెలా?....

“మాడు బాబూ! మీకు మాడురోజులు తై మిస్తున్నాను.... ఆ ‘తైం’ లోపుగా డబ్బు కట్టేయాలి.... ఎక్కువలోచించకండి. మాడు రోజులు తై ముందిగా.... ఏదో మీమీద జాలిపడి యీ సంగతి చెప్పానేగాని లేకపోతే వేరే ‘కేసు’ పట్టుకొంటే ఇంకో రెండు వేలు ఎగస్ట్రాగా లాగొచ్చు...నన్ను నమ్మండి.... ఇంకో మాట మీ చేతిలోకి అర్థం అందిచేశాకనే డబ్బివ్వండి... సరేనా: యిక ఎల్లండి... చూడు బాబూ: చాయ్ పై నలీవ్వరా!....”

జేబుల్లోంచి రూపాయిబిళ్ళను పైకితీసి, పుల్లారావు చేతిలోపెట్టాడు శేఖరం.... కాని పుల్లారావు, శేఖరాన్ని పిల్చి తిరిగి యిచ్చేశాడు ఆ రూపాయి బిళ్ళను...

బస్సు ఎక్కలేదు శేఖరం.... నడుస్తున్నాడు. పుల్లారావు చెప్పిన విషయం అతడి చేపుల్లో కందిరీగలా రొదపెట్టోంది.... బదువేలను ఎలా సంపాదించాలి?.... తన మూడేళ్ళ అనుభవంలో యిలా లంచాలు తీసుకుని వుద్యోగలిస్తారని చాల సార్లుగా విన్నాడు. కాని యీ ‘భాన్సు’ తనకు మొదటిసారిగా తగిలింది.... వడల కూడదు.... అయినా ఏ రోజుకారోజు గడవటమే కష్టంగావుందే.... అల్లాంటిప్పుడు.... నాన్నకు వచ్చే జీతం, పెన్షనుతో ఎలా కుటుంబాన్ని నడిపిస్తుందోగాని ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి.... లాభంలేదు.... బదువేలు దొరకవు.... ఉద్యోగమూ దొరకదు.... నిరాశగా అడుగులేస్తూ యింటికి చేరుకున్నాడు శేఖరం.... అప్పుడు

సాయంకాలం ఆరుగంటలయింది....

“ఏ మ యి ం ది శే ఖ రం వెళ్ళిన ఇంటర్వ్యూ....” అడగాలని సావిత్రి ముందు కొచ్చిందేగాని శేఖరం ముఖ కవళికలు చూశా: మౌనంగా వుండిపోయింది.... ఆమె కళ్ళకోసం నీళ్ళు కదిలాయి....

రాజారావు మాత్రం అడిగాడు....

“ఏమవుతుంది నాన్నా! మామూలే! అయినా ఒక్క సంగతి మాత్రం తెల్పింది.... ఒక్కబదు వేలుంటే ఒక్క నిమిషంలో వుద్యోగం మన దవుతుంది....”

“అంటే లంచమా?”

“అది ఏపేరైనా: ఉద్యోగం మాత్రం దొరుకుతుంది.... అయినా మనకా ఆద్యష్టం ఎక్కడుంది?” ఎంతో బాధగా అన్నాడు శేఖరం....

శేఖరం ముఖంలో కదిలే నిరాశ, నిర్మూలన చూసి చలించిపోయాడు రాజారావును... సావిత్రి...

చెప్పలేనంత డిర్బర దారిద్ర్యం.... ఇంటిపై తెచ్చిన అప్పుకువడ్డీ.... వచారకొట్టు ఆరువు.... పాల బాకీ.... ఇల్లాంటివెన్నో తమ జీవితాలను మురగపెట్టాంటే ఆ బదువేలు ఎలా దొరుకుతాయి....

ఆ రోజు రాత్రి ఆ యింట్లో ఎవరూ ఎంగిలి పడలేదు....

ఆకాశమంతా చిక్కటి.... నల్లటి చీకటి... చల్లనిగాలి.... మట్టి వాసన... ఏ నిమిషంలో

నైనా వర్షం.... నిమిషం బాటకుండానే నన్నుటి జల్లు....

సాయంకాలం ఏడుగంటలయింది.... మసక మసకగా చీకటి.... ఆ వీధిలైట్లు ఎప్పుడూ వెలగవు....

సావిత్రి కిటికీ చువ్వల్ని పట్టుకొని వీధి వైపు చూపు నిర్పించి.... చూపుల్లో ఆత్మత... వీధిలో కదులుతున్న ప్రతి కదలికలోనూ రాజారావు వస్తున్నట్లే భ్రమ.... వర్షం వచ్చేలోపుగా యింటికొస్తే బావుణ్ణు.... అయినా తన పిచ్చిగాని, రాత్రి ఎనిమిదిలోపుగా ఆయన ఎప్పుడొచ్చారు గనక.... ఈదురుగాలి ఎక్కువై కిటికీ రెక్కలకు ప్రాణం పోస్తోంది.... సావిత్రి వీధిపై పునుండి చూపులు మాత్రం తప్పటం లేదు....

పోయిన పని కాలేదీమో? ఇంత వయస్సులో ఓ దీన్న అగ్గిపెట్టెల ప్యాక్టరీలో చిన్న గుమాస్తాగా కాలంవెళ్ళ తీస్తున్నాడు రాజారావు.... రెండు వందల జీతం మీదుగా.... కంపెనీ యజమాని దగ్గర్నుండి ఓ బదువేల రూపాయల్ని అడ్వాన్సుగా అడిగి తీసుకోవాలని అనుకున్నాడు రాజారావు.... మరి అడిగాడో లేదో? డబ్బుతెస్తే బావుణ్ణు ...

వర్షం ఎక్కువయింది.... జల్లు ఒక్కసారిగా కిటికీలోంచి దూరి సావిత్రిని తడిపింది.... వీధంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది.... కిటికీ మూసింది సావిత్రి....

శేఖరం ఓమూల కూచునిజోగుతున్నాడు.... చేతిలో ఏదో లావాటి పుస్తకం....

కన్వాలెషన్ బహుమతి

జుప్పైసంవత్సరాల ప్రతం బెంగుళూరు దగ్గర ఓ కు గాణంలో జ్యట్టాను తిరవతి, విజయనగరలో బడివాను. ఫెర్రిలైజర్ సిటీలో ఫెర్రిలైజర్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియాలో అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ గా వుద్యోగం చేస్తున్నాను

ఏబై కథలకుపైగా వివిధ పత్రికలలో వచ్చాయి నేను రాసే ప్రతి కథనూ బడివి, సమీక్షించి, విమర్శిస్తూనే సహాకరించే ఊర్విశాదేవి మా ఆవిడ హాబీలంటూ ప్రత్యేకంగా ఏమీలేవు. అవకాశమున్నప్పుడల్లా ఏదో ఒకటి రాయాలనే తపన వుంది. నా కథ ‘మరో సావిత్రి’కి కన్వాలెషన్

బహుమతినిచ్చి పోత్తహిందం ఆంధ్ర భూమి వారపత్రిక సంపాదక వర్గానికి నా కృతజ్ఞతలు.

—పాలగిరి వేణు*

అదోరకమైన పిచ్చివాడిలా కనిస్తున్నాడు శేఖరం సావిత్రి కళ్ళకు....

ఉద్యోగాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ, తిండి నిద్ర కరువయి ఆరోగ్యాన్ని మరింత పాడు చేసుకున్నాడు శేఖరం శేఖరాన్ని చూసి మరింత కుమిలిపోయింది సావిత్రి....

తలుపు మీద చప్పుడవుతోంది....తలుపు తీసింది సావిత్రి....ఎదురుగా రాజారావు.... తడిసి వచ్చాడు....

“శేఖరం వడుకున్నాడా?”

“ఇప్పుడే వడుకున్నాడు....”

“ఏమైనా తిన్నాడా?”

“ఆ : డబ్బు గురించి మీ యజమానిని అడిగారా :....”

“అడిగాను....బడు వేలను ఓ బడు రూపాయలడిగినట్లు అడుగుతున్నానని కసురు కున్నాడు...నా బడులుగా శేఖరాన్ని వుద్యోగంలో చేరమన్నాడు....తప్పు మనది సావిత్రి. ...మా యజమాని అంత డబ్బు నా మీద ఎలాంటి భరోసాతో యిస్తాడు చెప్పు....

మన అవసరాలి తీర్చాలంటే నేను చేసే వుద్యోగం గొప్పదా? వచ్చే ముష్టి రెండొం తలు...మార్వాడీ దగ్గరకెళ్ళి అడిగాను.... ప్రోత్సహించాను....

ఇంకోసారి డబ్బు మాట ఎత్తితే ఇల్లు తాళి చేయిస్తానని బెదిరించాడు....శేఖరానికి యీ వుద్యోగం ప్రోత్సం లేదు....అంతే!”

అన్ని రాత్రుల్లాగే ఆ రాత్రికూడ గడచి పోయింది.

ఆ మధ్యాహ్నం.... శేఖరం అలా బయట

కెళ్ళాడు రాజారావు తన ఫ్యాక్టరీకెళ్ళాడు. రేడియోలో ఒక ప్రకటన వచ్చింది ఆ సమయంలో.... పరబ్రహ్మం అనే ప్రముఖ వ్యాపారవేత్త భార్యకి రెండు కిడ్నీలు పూర్తిగా చెడిపోయాయని, ఎవరైనా కిడ్నీలు స్తేకొంటా

మని.... పరబ్రహ్మంగారి ఆడ్రన్ కూడ యిచ్చారు. సావిత్రి యింకేం ఆలోచించ లేక పోయింది. గుండెల్ని తొలుస్తున్న సమస్యకు ఓ విరుగుడు లాంటి సమాధానం దొరికింది.

శేఖరాన్ని పిడిస్తున్న యీ నిరుద్యోగానికి ఓ చక్కటి వురిత్రాడు. జీవితంలో ఆడి, ఓడి ఆలసిపోయిన సావిత్రి తీసుకున్న నిర్ణయం గొప్ప ఆధారం. జీవితంతోటి ఆలోచనలన్నీ యీ ఒక్క నిర్ణయం తోటే పటాపంచలవు తాయి.

పరబ్రహ్మంగారి భార్యకు తన ‘కిడ్నీ’ని యిస్తుంది.... వచ్చేడబ్బుతో శేఖరానికి వుద్యోగం కొంటారు... ఇది ఒక వ్యాపార సరళి.... శేఖరం వుద్యోగంలో చేరుతాడు. సుఖ సంతోషాదులతో జీవిస్తాడు. వాడికి పట్టిన గ్రహణం యీ రోజుతో ఆఖరు. ఏ కష్టమైనా ఎక్కువ కాలం నిలవనట్లే శేఖరం జీవితం యీ నిరుద్యోగం అనే వూలిలోంచి బయటపడాలి. ఈ సంగతి రాజారావుకు చెప్పాలి.... ఆయన అనుమతి తీసుకోవాలి? ఊహా! తను తీసుకున్న నిర్ణయం రాజారావు భరించగలదా? యీ వూహకే కందిపోయింది సావిత్రి మనసు.... ఊహా! ఆయనకు గాని, శేఖ

గోల్ మెడల్ ?

“యూనివర్సిటీకి ఫస్ట్ వస్తే గోల్డ్ మెడల్ ఎందుకిస్తారు?” అడిగాడు సాపారావు అప్పారావుని.

“ఉద్యోగం ఎలాగూ దొరకదు కదా, అవసరమయినప్పుడు అమ్ముకుంటారని” చెప్పాడు అప్పారావు

-ఆర్. శ్రీనివాసరావు (హనుమకొండ)

రానికి గాని యీ సంగతి అసలు చెప్పకూడదు! తను చేస్తున్న త్యాగం వున్న ఒక్క కొడుకు గురించేగా!....

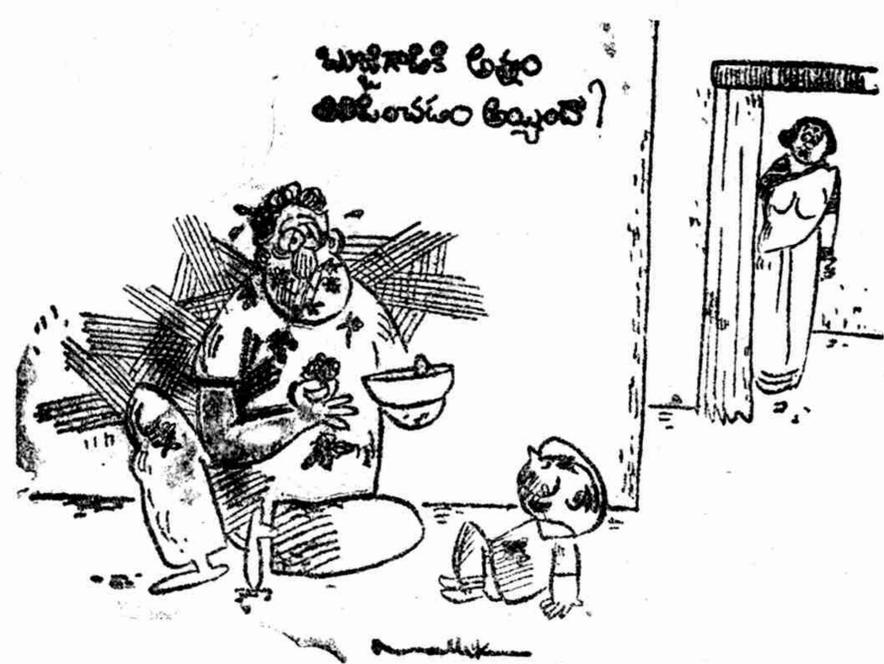
శేఖరం డబ్బు కట్టడానికి యింకో రోజుంది.... డబ్బు కట్టకపోతే యింకో కాకి తన్నుకుపోతుంది ఆ వుద్యోగాన్ని ...

సమయంకూడా లేదు.... వెంటనే బయల్దేరి పరబ్రహ్మంగార్ని కలవాలి.... తనెప్పుడో ఓ వారపత్రికలో చదివింది కూడాను ... ఓ కిడ్నీని ఎవరికైనా అనారోగ్య దృష్ట్యా అవసరమొచ్చినవారికి యీయవచ్చునని.... యిచ్చినవారికి ఎలాంటి యిబ్బందులు వుండవని రాజారావు.... శారీరకంగా ఎలాంటి యిబ్బందికి గురైనా ఫరవాలేదు.... శేఖరానికి వుద్యోగం దొరికితే చాలు.... వాడైనా తాము అనుభవిస్తున్న యీ ముళ్ళకంప జీవితానికి దూరంగా వుంటా... యీలా ఆలోచిస్తూ కళ్ళ మూసుకున్న సావిత్రిని, రాజారావు వచ్చి లేపాడు....

“సావిత్రి! ఈ మధ్యాహ్నం రెండు గంటల బస్సులో హైదరాబాద్ కెళ్ళున్నా.... నేను వచ్చేందుకు రెండు వారాలు పట్టవచ్చు.... మా యజమాని హైదరాబాద్ లో యింకో అగ్గి పెట్టెల ఫ్యాక్టరీ పెట్టేతున్నాడు... అక్కడ పని చేయటానికి వెళుకున్నా వచ్చాక ఓ ఏళ్ళె పెంచుతానన్నా... మా యజమాని .. శేఖరం సంగతి జాగ్రత్త ... మన కష్టాలు యిప్పుడు కాకపోయినా రేపైనా తీరుతాయి.... వ్యాపార వుద్యోగం గురించి భావ పడవద్దని చెప్ప....”

“అల్లాసే...”
రాజారావు వెళ్ళిపోయాడు.... యీ ముసలి

అయినా : -మల్లిక్

డాంక్స్

“అర్థంబుగా నీ నగలన్నీ తీసియి. ఇవన్నీకైలో పెట్టేస్తాను” అన్నాడు తాయరీ రంగనాథ్ భార్యతో.

“ఎందుకు?” అడిగింది భార్య ఆశ్చర్యంగా.

“నేనీ రోజు గట్టిగా వాదిం చి ఓ డొంగను విడుదల చేయించాను. వాదివుడు డాంక్స్ చెప్పడాని కొస్తాడు” అన్నాడు తాయరీ రంగనాథ్.

—సిరిసిల్లా రశీద్ షేక్ (దోమకొండ)

తనలో ఎందుకీ వుద్యోగం... పోనీ శేఖరాన్నీ పని చేయమంటే... ఊహ... వాడు ఎం. కాం. ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యాడు.... ఇల్లాంటి చిన్న వుద్యోగం చీ... చీ !! వాడు మంచి వుద్యోగమే చేయాలి....

సావిత్రి తలుపుకు తాళంవేసి, పరబ్రహ్మంగారి అడ్రస్సు పట్టుకుని బయల్దేరింది.... ఇల్లు కనుక్కోవడం పెద్ద కష్టమనిపించలేదు.... అప్పటికే పరబ్రహ్మంగారి యింటి వసాలాలో బాలమంది వున్నారు.... అందరూ ‘కిడ్నీ’ని అమ్ముటానికి వచ్చినవాళ్ళు.... అందరి ముఖాల్లోనూ దీనత్వమే... చూద్దాం.... అన్నిటికీ తగవంతుడే.... దీంట్లోకూడా పోటీయేనా;

ఎకరో డాక్టరు వచ్చినవాళ్ళని పరవగా పరీక్షలు చేస్తున్నాడు.... సావిత్రినికూడా పరీక్ష చేశాడు.... యూరిన్, బ్లడ్ పరీక్షలు జరిపాడు.... బి.వి.సి.కూడ చేశాడు.... సావిత్రి అన్ని విధాల మంచి ఆరోగ్యంగా వుందని దృవీకరించి పరబ్రహ్మంగారి భార్యకు, సావిత్రి కిడ్నీని ‘ట్రాన్స్ప్లాంట్’ చేయవచ్చునని చెప్పారు ఆ డాక్టరు.... ఎంతో సంతోషించింది సావిత్రి... శేఖరంచేసే వుద్యోగానికీ మించిన గొప్ప ప్రయోజనం.... సార్థకం తను చేసే చిన్నపాటి త్యాగంలో రేదనుకుంది సావిత్రి... మాటలులాని మూగదానిలా డాక్టరు గారు చెప్పిన విషయాలన్నిటికీ ‘వూ’ కొట్టింది సావిత్రి.... ఈ జీవితంలో జీవమనే కూస్యంలో తుర్పర దారిద్ర్యంలో ఎలా బ్రతకాలో అర్థం కాక, తన కళ్ళముందు మానసికంగా, శారీర

కంగా అలిసి, సోలిసిపోయిన శేఖరం అమాయకపు చూపులకు.... సావిత్రి త్యాగం గొప్పదనుకుంటే తప్పలేదు.... డాక్టరుగారితో సావిత్రి తన ఆర్థిక పరిస్థితి చెప్పుకుని ఏడ్చింది.... డాక్టరుగారు బాల జాలివడ్డారు. మరుసటిరోజు రమ్మని, తీసుకోవల్సిన జాగ్రత్తలు చెప్పి వంసాడు డాక్టరు....

డాక్టరుగారు, సావిత్రి ఆర్థిక దుస్థితి పరబ్రహ్మానికి చెప్పి, ఓ బదువేల రూపాయల్ని ముందుగా యిప్పించాడు అదాజీ.... ఆ అందుకున్న డబ్బు ఎంతో బరువుగా అవ్పించింది సావిత్రికి.... సావిత్రి ఆ అక్కరుగారి కాళ్ళముందు పడి అనేక కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంది... ఆ భావోద్వేగానికి డాక్టరుగారు తట్టుకోలేక ఆమెకు నమస్కరించాడు... ఇంటికి చేరుకుంది సావిత్రి నాలుగంటలయింది అప్పుడు...

“ఎక్కడికెళ్ళావమ్మా యింతసేపూ....”

“శేఖరం మీ వాన్నగారు డబ్బుపంపారు.... వెంటనే ఆ ఆపీసర్ కు డబ్బిచ్చి ఉద్యోగాన్ని తెచ్చుకో... వెంటనే వెళ్ళు.... ‘బై’ కూడలేదు....” అంటూ సావిత్రి డబ్బు తీసి శేఖరం చేతిలో పెట్టింది....

శేఖరం ఆ డబ్బు అందుకుని వరుగెత్తుకెళ్ళాడు....

ఆ డబ్బు ఎలా సంపాదించిందో....? ఎలా వచ్చిందో? అడగలేదు శేఖరం.... వాడి ఆత్మ తను చూసి సంతోషించింది సావిత్రి...

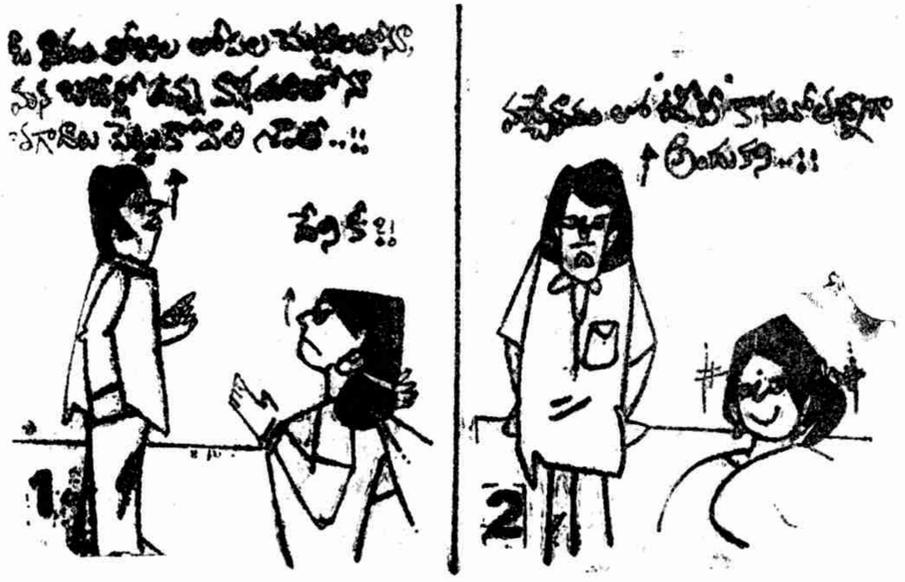
రేపు ఉద్యోగంలో చేరిపోతాడు శేఖరం.... రాజారావు ఆశ్చర్యపోతాడు యీ మార్పుకు.... వాలు కుర్చీలో జారగిలాపడి కళ్ళు మూసుకుంది సావిత్రి.... ఆమె కను కొలకుల్లోంచి రాలుతున్న కన్నీరు చెంపలను దాటాయి. ఇంకో గంటలో వచ్చేవాడు శేఖరం.... ముఖంలో సంతోషం తాండవిస్తోంది....

“అమ్మా! నన్ను రాజమండ్రికి పోస్తు చేశారు.... రేపే చేరాలని ఆదేశిస్తు అర్థమయిచ్చారమ్మా ఆపీసరుగారు.... ఈ రాత్రికే నా ప్రయాణం.... అక్కడకు వెళ్ళాక పరిస్థితుల్ని మీకు తెలియచేస్తాను.... సరేనా....” అంటూ శేఖరం సంబరపడసాగాడు.... రాజారావును అన్ని విధాలా స్తుతించాడు శేఖరం... ఏదీగా నవ్వుకుంది సావిత్రి.

శేఖరంముఖంలో తాండవిస్తున్న ఆనందాన్ని చూసి మరింత పొంగిపోయింది సావిత్రి.... శేఖరం వెళ్ళడానికి కావాల్సిన వాటిని చకతక సమకూర్చింది. శేఖరం మొట్టమొదటి సారిగా తలి దండ్రుల్ని విడిచి ఒంటరిగా వెళ్తున్నందుకు ఎంతో బాధపడ్డాడు. తల్లిని పట్టుకొని ఏడ్చేకాడు. సరైన యిల్లు చూసి వుత్తరంరాయ్. వెంటనే వచ్చేస్తాం అంటూ సమాధాన పరిచి సాగనంపింది సావిత్రి....

ఒంటరిగా పడుకున్న సావిత్రికి ఆగ్రాతంతా నిద్రపట్టలేదు.... అవును.... తనకు ఆవరేషన్ చేసేటవుడు శేఖర్ గాని, రాజారావుగాని వూళ్ళో వుండకూడదు. తను చేసే త్యాగాన్ని వాళ్ళు సహించలేరు. ఇల్లాంటి డబ్బుతోనా నాకు

తగాదలు -వందరివార్

స్వేహలత

ఎ. ఎన్. కుమార్
ఇంటర్, వయసు 17నం. ద్రిత శేఖరం, వున్నకాల చదవం, కలం స్వేహం హాదీలు, నన్నాఫ్ ఎ శ్రీరామయ్య వీ.డి.ఓ. వండికృపల్లి 528184, క్రకాళం జిల్లా.

జి. గుడులింగస్వామి
వయసు 17నం. ఇంటర్ పాబ్ గ్రఫీ కలిపిలు క్రాయడం కలం స్వేహం అలిడచులు, నన్నాఫ్ జి. రామచంద్ర ఇంటి నెం. 8/281 అనంతపురిం.

బి. సుధాకర్
వి.యస్సీ, వయసు 20నం. ట్రాబ్ గ్రఫీ ద్రితశేఖరం కలం స్వేహం హాదీలు, నన్నాఫ్ బి. వెణు గోపాలరావు ఇంటి నెం. 14/70 6/8 హాదీనాపురం నెల్లూరు-3.

బి. ఎస్. ఎం. శ్రీనివాసయ్య
మెడికో వయసు 20నం. వివి క్రూలు చూడడం, నవలా వరనం. కలం స్వేహం హాదీలు జి.జి. హెచ్ మెడికల్ కాలేజీ, ఏలూరుకొద్దు గుడి వాడ 521801.

పి. కారడ
ఇంటర్, వయసు 18నం. కలం స్వేహం నవల వరనం పాబ్ గ్రఫీ అలిడచులు 718 వాము

బి. లింగ్వి. వెద్దకాపు. శే. అప్పారావు.
కలం వర-517801.

సి. ఎన్. మురళీకృష్ణ
వి.ఎ. వయసు 23నం. కలం వరనం, వివిమాలు చూడడం హాదీలు. 1-4-5 క్రాహ్మణవీధి, నాయుడు పేట-524126, నెల్లూరుజిల్లా.

ఎ. భార్య
బి. టెక్ వయసు 20నం. కలం వరనం, నవల వరనం, కలం స్వేహం హాదీలు, టూ. వెం. 4, కిట్స్ హాస్పిటల్ కాంటియన్ మెంట్ కాలనీ, కరంగల్-508015

ఎన్. మారకమోహన్ రావు
ఇంటర్, వయసు 21నం. కలం స్వేహం, సాంపుల వేరణ చదవం, కాంప్యూటరం ఉపాధి శేఖర వరు మెడికల్ పోస్ట్, వని వెంకట, కడపజిల్లా-518178

బి. వెంకటేశ్
బి.ఎ. వయసు 19నం. వ్రకతి ఆరాధన, నవలావరనం అలిడచులు, ఇంటి నెం. 8-4-52/ఎ రామగిరి, నల్గొండ-508002.

జె. సాలూన్ జవహర్ లాల్
బి.కాం. ద్రితీయ వియసు 18 నం. కలం స్వేహం; అలిడచులు ఇష్టాలు. శేఖర యు.ఎస్. రాజ్య

లక్ష్మీ కన్నవారిశా. నాయకం
గుంటూరు-522004.

సి. చంద్రశేఖర్
వయసు 17నం. ద్రితకా వరనం. కలం స్వేహం, వివిమాలు రాయడం, హాదీలు, నన్నాఫ్ వి. కలెక్టర్ కారణి 518998 ద్రిక్షూరు జిల్లా

డా॥ ఆర్. వింహారం నాయుడు
వెదకిం వడిటి, తెప్పిస ఆడ టూ నవలావరనం హాదీలు, కోమటి జిల్లా-5182588, విజయనగరం జిల్లా

బి. ఆరుణ
16నం. ఇంటర్ ద్రితీయ కలం స్వేహం, వున్నక వరనం, పాబ్ గ్రఫీ హాదీలు, శేఖర్ వి.వి. రామా రావు, కాటకూటికొక్కరం-5184305 నికేపతు గోదావరి జిల్లా.

వె. వక్కనారాయణ సింగ్
యం.కాం వయసు 22నం, కలం స్వేహం వ్రకతి వరనం వ్రయా జాల ఇషాయి ఇంటి నెం. 8-8-18 కొత్తపేట, ఒంగోలు-528002.

వి. యస్. యమ్. బాబు
బి.కాం వి.వి. వయసు 23 నం. కలం స్వేహం, వివిమాలు చూడడం నవలా వరనం హాదీలు, ఇంటి నెం. 211-4 వెల్లూర్ మూడవ క్రాం రోడ్, వామమంతనగర్ పొస్టు,

తీనగర్, బెంగళూరు-560050.

యం. విశ్వరూపాచారి
వయసు 27నం. వెదకిం, కలం స్వేహం ఎలికా వరనం, వ్రయా జాల చేయుట ఉపాధి, గవర్న మెంటు యునైటెడ్ స్టేస్ రిజర్వ్ బిల్డం 522117, గుంటూరు జిల్లా.

బి. తనవీ వడ్యలక్ష్మి
వయసు 17నం. ఇంటర్ నవలా వరనం, నవల వరనం కలం స్వేహం ఇషాయి శేఖర్ వి. వెంకటేశ్వర రావు, కానుకు రిజర్వ్ వీధి, కలం నగరం 2.

యం.టి. రమ్యిన్
బి.ఎ. వైసర్ వయసు 18నం. కలం స్వేహం నవల చదవం, క్రికెట్, క్లబ్ ఆడటం అలిడచులు, నన్నాఫ్ యం. రాజారామ్ తాటి వాది పోస్ట్, వయం రంవడోడవరం తూర్పుగోదావరి జిల్లా-518288

ఎ. మురేష్
బి. టెక్, క్రికెట్ ఆడటం, సాం పుల వేరణ వున్నక వరనం కలం స్వేహం యష్టాలు, వీసస్ హాదీలు, ఎన్.వి.కె.ఆర్. ఇంటర్ కాలేజీ, కడపనగర్ పోస్ట్, నెల్లూరు జిల్లా-524413.

వుద్యోగం వచ్చిందని శేఖరం.... సావిత్రికి బదులుగా తను తన 'కీర్తి' యిచ్చే వాణ్ణిగా అంటూ భాధవడే రాజారావు దూరంగా వుండాలి....

ఆ రాత్రి గడిచింది భారంగా....

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం... ఆపరేషను బల్ల మీద పడుకుని వుంది సావిత్రి.... మెల్లగా శరీరంలో వణుకు.... గుండెదడ.... దైత్యంగా వుండిపోయింది సావిత్రి... ఎదురుగా శేఖరం... రాజారావు లీలగా కనిపిస్తున్నాడు సావిత్రికి. దాక్టర్లు ఆపరేషన్ మొదలెట్టారు. ఓ ఆరగంట గడిచాక సావిత్రి కుడివైపున్న మూత్రపిండం భావు బతుకుల్లో వున్న పర బ్రహ్మం భార్యకు 'ట్రాన్స్ ప్లాంట్' చేయ బడింది.... ఎప్పటికో తెలివినచ్చింది, ఆదో రకమైన నొప్పి, నీరసం... నిస్త్రాణ....

ఓ వారం రోజులు ఆస్పత్రిలోనే వుండాలి

వచ్చింది సావిత్రికి.... పూర్తిగా విక్రాంతి తీసుకున్నాక యింటికి వచ్చింది... శేఖరం వుద్యోగంలో చేరానని, జీతం కూడ ఓ ఎని మిది వందలు వస్తాయని.... ఇల్లు గురించి వేటాడుతున్నానని.... రాశాడు.

బరువైన పనులు చేయకుండా, బలమైన తిండి తింటూ ఇంక వారం గడిచాక పూర్తిగా ఆరోగ్యాన్ని పొందింది సావిత్రి.... చేతిలో వున్న ఇంకో బడువేలకు రామారావు వచ్చాక అప్పులు తీర్చాలని నిర్ణయించుకుంది సావిత్రి.

రెండు రోజులయ్యాక రాజారావు వచ్చాడు. శేఖర్ వుద్యోగం సంగతి చెప్పింది. ఆ ఆపీ సరే శేఖరమ్మ మీద జాలినది, డబ్బు తీసుకో కుండా వుద్యోగం యిచ్చాడని చెప్పింది. కష్టాలు తీరిపోతున్నాయని ఎంతో ఆనందంగా చెప్పింది సావిత్రి. ఆపరేషను సంగతి నమ యం చూసుకొని చెప్పాలని నిర్ణయించుకుంది.

లేకపోతే రాజారావు తట్టుకోలేడు... మరో రెండు రోజులు గడిచాయి.

రాజారావుకు వున్నట్లుండి పొత్తి కడుపులో పోటు.... ఎక్కువగా యూరిన్ పోవటం.... వెన్నులో ఏదో కదలిక.... స్వేహ తప్పి పడి పోయాడు తన టేబుల్ మీదే రాజారావు....

రాజారావును ఆస్పత్రిలో చేర్చారు... సావిత్రి తనకు ఒంట్లో నీరసంగా వున్నా రాజారావును అమ్మి నవ్వాలా చేస్తోంది... అమ్మి పరీక్షలు జరిపారు దాక్టర్లు... తేల్చిందేమి టంకే....

రాజారావుకు రెండు కీర్తిలు పూర్తిగా పాడయ్యాయని.... ఎవరైనా యిస్తే వెంటనే 'ట్రాన్స్ ప్లాంట్' చేస్తే బ్రతుకుతాడనీ... గుండె బ్రద్దలయింది సావిత్రికి...

సావిత్రి కిటికీగుండా ఎక్కడో చూస్తోంది.. చూపులు అనంతం కవకల....